

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΤΟΣ Κ'.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ, 19 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1900

ΑΡΙΘ. 33

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

- † Ὁ Γρεβενῶν ΔΩΡΟΘΕΟΣ (πρόεδρος)
- † Ὁ Μέγας Πρωτοσύγκελλος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
- † Ὁ Ἀρχιεπ. τῆς Ἱ. Συνόδου ΦΩΤΙΟΣ (ταμίης)
- † Ὁ Μέγας Ἀρχιδιάκονος ΔΑΥΡΕΝΤΙΟΣ
- ΧΡ. ΠΑΠΑΓ. ΔΑΝΝΟΥ (γραμματεὺς)

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

καθ' ὅλον τὸ ὄθωμαν. κράτος μετζίτια ἀργ. 5
διὰ τὸν κατώτερον κληρὸν καὶ τοὺς δημοδιδασκ. 3
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φράγκα χρυσᾷ . . . 25
ἑξαμηνιαία τὰ ἡμίση
Ἡ Συνδρομὴ προκαταβάλλεται
Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται τὴν 1 Ἰανουαρίου

Ἔνεκα τῆς ἀγομένης εἰκοδιπενταετηρίδος τοῦ
Ἐνακτος ἢ «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀλήθειας» ἐκδίδεται
δῆμερον.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ κε' ἐπετηρὶς τῆς εἰς τὸν θρόνον ἀναρρήσεως τῆς Α. Α.
Μεγαλειότητος τοῦ Σουλτάν Ἀβδουλ Χαμίτ Χάν τοῦ Β'—
Ἐκκλησιαστικὰ χρονικά—Οἱ Παλαιοκαθολικοὶ καὶ ὁ παπισμός
—Κοινοποιήσεις.

Η ΚΕ' ΕΠΕΤΗΡΙΣ ΤΗΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΡΟΝΟΝ ΑΝΑΡΡΗΣΕΩΣ ΤΗΣ

Α. Α. ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΟΣ ΤΟΥ ΣΟΥΛΤΑΝΟΥ
ΑΒΔΟΥΛ ΧΑΜΙΤ ΧΑΝ τοῦ Β'.

Ἡ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Δοξολογία.

Καὶ κατὰ πᾶν μὲν ἔτος μετ' ἐπιβαλλούσης
καὶ ἐξαιρετικῆς πάντοτε εὐκοσμίας καὶ τάξεως ἐτε-
λεῖτο ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ἡ ἐπετηρὶς τῆς εἰς τὸν
θρόνον ἀναρρήσεως τῆς Α. Α. Μ. τοῦ σεπτοῦ ἡμῶν
Ἐνακτος, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἔτος ἐτελέσθη μετὰ μείζο-
νος αἰγλῆς καὶ λαμπρότητος ἐν μέσῳ ἐκκλησιάσμα-
τος κατακλύσαντος τὸν πάνσεπτον Πατριαρχικὸν
Ναόν.

Συμφώνως πρὸς τὴν ὑπὸ τῆς Μ. Πρωτοσυγ-
κελλίας γενομένην ἐπίσημον κοινοποιήσιν καὶ πρόσ-
κλησιν προσῆλθον εἰς τὰ Πατριαρχεῖα τῇ ἐρισθείσῃ
ᾧρᾳ πάντες οἱ σεβασμιώτατοι ἅγιοι συνοδικοὶ Δέρ-
κων, Ἀδριανουπόλεως, Ἀμκσείας, Βερροίας, Μα-
ρωνείας, Σηλυβρίας, Κορυτσᾶς, Γρεβενῶν, Λέρου

καὶ Καλύμνου καὶ Ἐλευθερουπόλεως, οἱ παρεπιδη-
μοῦντες μητροπολίται Μελενίκου καὶ Χαλδείας
καὶ οἱ τοῦ Ἀντιοχικοῦ Θρόνου Χαλεπίου καὶ Ἀ-
μίδης, οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἁγίων Τόπων, τοῦ
Παναγίου Τάφου ἀρχιεπίσκοπος Διοκαισαρείας, τοῦ
ἁγίου Ὁρους προηγούμενος Γεράσιμος Λαυριώτης
καὶ τοῦ Ὁρους Σινᾶ Γαβριήλ, φέροντες πάντες τὰ
παράσημα αὐτῶν.

Ἐκ τῶν λογάδων δὲ καὶ βαθμούχων ἑμογε-
νῶν προσῆλθον ἐν στολῇ καὶ τὰ παράσημα αὐτῶν
φέροντες αἱ ΑΑ. ΕΕ. ὁ Μέγας Λογοθέτης Σταυρά-
κης Ἀριστάρχης βέης, Παυλάκη πασᾶς Φενερλῆς,
Ἀνδρέας Κοπάσης ἐφέντης, Ἐλευθεράκης πασᾶς,
Συμεωνάκης Σινιόσυγλους ἐφέντης, Βεγκλίδης πα-
σᾶς, Δ. Νικολαΐδης ἐφέντης διευθυντῆς τῆς «Κων-
σταντινουπόλεως», Ἀναστ. Λαζαρίδης ἐφέντης, Α.
Βαπορίδης ἐφέντης, Ἰωάννης ἐφέντης Ἀντωνιάδης,
Σταυράκης Κυριακίδης ἐφέντης, Φατὶν βέης, Χρι-
στοφορίδης ἐφέντης, Ἰορδάνης Καρολίδης ἐφέντης,
Σωτηράκης Παπαγιάννης ἐφέντης, Α. Γιάγκος ἐφέν-
της, ὁ ἱατρὸς Κοκκολᾶτος, ὁ Ρωμύλος Σπαθάρης
ἀνθυπίαρχος τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς, ὁ πρω-
τονοτάρης τοῦ οἰκουμενικοῦ θρόνου Νικολαΐδης· ἔτι
δὲ τὰ ἀξιοτίμα μέλη τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου
Ἰωάννης Βιθυνός ἐφέντης, Ἰωάννης Μαμόπουλος ἐ-
φέντης, Α. Μελαχροινός ἐφέντης, Γ. Κωνσταντι-
νίδης, Μηνᾶς Μαρασόγλους,, Ἀντώνιος Σούρλας,
καὶ Ἰ. Ζαγγανιάρης ὡς καὶ πάντες οἱ πατριαρχικοὶ
ὑπάλληλοι καὶ ἄλλοι.

Τῶν κωδῶνων τοῦ πατριαρχικοῦ ναοῦ σημη-
νάντων, πᾶσα ἡ ἐπίσημος συνοδία διὰ τῆς κλίμα-
κος τῆς Μ. Πρωτοσυγκελλίας κατήλθεν εἰς τὸν πᾶν-

σεπτον ναὸν κατάμεστον ἐκκλησιάσματος. Πάντων τὰς οἰκείας θέσεις καταλαμβάνοντων ἡ δοξολογία ἤρξατο κατὰ τὴν εἰθισμένην τάξιν.

Εἶτα ἡ Α. Θ. Π. ἐποιήσατο τὴν ἀκόλουθον δέησιν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Κραταιοτάτου, Γαληνοτάτου καὶ εὐσπλαγχνικωτάτου ἡμῶν Ἁνακτος Σουλτὰν Ἀπτούλ Χαμητ Χάν, Αὐθέντου ἡμῶν, ὅπως διαφυλάττης, Ὡς πιστε Θεέ, ὁ Βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων καὶ Κύριος τῶν κυριευόντων, καὶ ἐνισχύης τὴν Α. Α. Μεγαλειότητα ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ ὑπὲρ τῶν πιστῶν καὶ ἀφωσιωμένων Αὐτοῦ ὑπηκόων, βίον τρισόλβιον, εἰρηνικὸν καὶ μακροχρόνιον Αὐτῷ χαριζόμενος.

Τῆς δοξολογίας δὲ περατωθείσης ἡ Α. Θ. Π. ἀπήγγειλε τὴν ἑξῆς προσφώνησιν.

Σεβασμιώτατοι ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, Ἐξοχώτατοι τοῦ Γένους ἡμῶν Λογάδες καὶ Σύμβουλοι καὶ οἱ λοιποὶ πάντες εὐσεβεῖς χριστιανοί,

Πανήγυριν ἐξόχως φαιδρὰν ἄγουσι σήμερον ἀπαξάπαντα τὰ ὑπὸ τὸ ἔνδοξον καὶ κραταιὸν σκῆπτρον τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Μεγαθύμου ἡμῶν Ἁνακτος Σουλτὰν Ἀπτούλ Χαμητ Χάν τεταγμένα πιστὰ καὶ ἀφωσιωμένα γένη. Σύμπαντες δὲ οἱ ὑπὸ τὴν εὐεργετικὴν καὶ ὅλως πατρικωτάτην Αὐτῆς προστασίαν διαβιούντες λαοὶ φιλοτιμοῦνται πρὸς ἀλλήλους φιλοτιμίαν εὐγενῇ, τίς τίνα καὶ πῶς ὑπερβάλλων κατὰ τὴν ἐκδήλωσιν τῶν αἰσθημάτων τῆς εἰς τὸν Θρόνον πίστεως καὶ ἀφοσιώσεως νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ὅσον ἔνεστι μεγαλοπρεπεστέραν ἀνάδειξιν τοῦ πανηγυριζομένου μεγάλου καὶ ἐνδόξου τῆς ἡμέρας γεγονότος.

Τέταρτον ἀκριβῶς αἰῶνος συμπληροῦται σήμερον ἀφ' οὗ ἡ θεία Πρόνοια παρέδωκε τὰ σκῆπτρα τῆς κραταιᾶς τῶν Ὁσμανιδῶν Αὐτοκρατορίας εἰς τὰς ἐπιδεξίους χεῖρας τῆς Α. Α. Μεγαλειότητος τοῦ γαληνοτάτου ἡμῶν Ἁνακτος καὶ ὁ ἕκτοτε διαρρέυσας μέχρι τῆς σήμερον εἰκοσιπενταέτης χρόνος ἀπέδειξεν ἡλίου φαεινότερον ὅτι δύναται νὰ κατορθώσῃ βασιλεία φιλόλαος καὶ πατρικὴ, μόνον καὶ κύριον αὐτῆς μέλημα προθεμένη τὴν ἐν ἡσυχίᾳ καὶ ἀσφαλείᾳ διαβίωσιν πάντων τῶν ὑπηκόων λαῶν

καὶ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ προαγωγὴν αὐτῶν εἰς τὴν πρόοδον, τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν εὐτυχίαν. Ἡ θελεν ἐπιλείψῃ ἡμᾶς ὁ χρόνος, ἂν ἐπεχειροῦμεν ἐν πρὸς ἐν ν' ἀπαριθμήσωμεν τὰ μεγάλα καὶ εὐτυχῇ γεγονότα καὶ τὰς προόδους, αἵτινες ἔλαβον τὴν γένεσιν καὶ ἀνάπτυξιν ἐν τῇ ροῇ τῶν ἐνδόξων εἰκοσιπέντε τούτων ἐνιαυτῶν. Τοῦτο μόνον νὰ παρασιωπήσωμεν ἀδυνατοῦμεν, ὅτι τὸ ἡμέτερον Γένος ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ ἀπῆλυσεν ἰδιαίτερας ὅλως πατρικῆς ἀγάπης καὶ προστασίας ἐκ μέρους τοῦ μεγαλοπρεποῦς αὐτοῦ Μονάρχου, καὶ τὸ πάντοτε ἄγρυπνον Αὐτοῦ ὄμμα οὐδέποτε ἐπαύσατο φερόμενον εὐμενὲς ἐπὶ τὰς τύχας τοῦ ἡμετέρου ἀφωσιωμένου Γένους, τὸ ὅποιον καὶ περιέβαλε διὰ τῶν ἀγαθῶν, τῶν ἐξασφαλίζοντων τὴν εὐημερίαν ἡμῶν τῶν πιστῶν καὶ φιλησύχων ὑπηκόων Αὐτοῦ ὀρθοδόξων χριστιανῶν. Ἡ δὲ σήμερον οὕτωςι μεγαλοπρεπῶς τελουμένη ἐν μέσῳ τοῦ Πατριαρχικοῦ τούτου ναοῦ πανηγυρικὴ ἐκδήλωσις τῆς εὐγνωμοσύνης καὶ ἀφοσιώσεως ἡμῶν εἶνε ὁ ἐλάχιστος τῶν φόρων, ὅσους κατὰ χρέος ὀφείλομεν πρὸς τὸν σεπτὸν ἡμῶν Κυριάρχην ἀντὶ πάντων ὧν εὐηργετήθημεν καὶ καθ' ἐκάστην εὐεργετούμεθα παρ' Αὐτοῦ, ἡ μεγαλόφρων καρδιά τοῦ ὁποίου ἦτο, εἶνε καὶ θὰ εἶνε, πεποίθαμεν ἀδιστακτως, ἀφωσιωμένη εἰς τὴν ἀγάπην, εἰς τὴν εὐδαιμονίαν καὶ εἰς τὸ μεγαλεῖον τοῦ Κράτους καὶ τῶν ἐν αὐτῷ εἰρηνικῶς διαβιούντων διαφόρων λαῶν καὶ ἔθνων ὥστε ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοιοῦτου Μονάρχου πάντες νὰ ἀποβλέπωμεν μετ' εὐχαριστίας ὁλοψύχου εἰς τὸ παρελθόν, μετὰ χαρᾶς δὲ καὶ πεποιθήσεως εἰς τὸ μέλλον.

Κύριος ὁ Θεὸς διαφυλάττοι τὸν μεγαλόψυχον καὶ πατρικώτατον ἡμῶν Ἁνακτα Σουλτὰν Ἀπτούλ Χαμητ Χάν Αὐθέντην ἡμῶν, καὶ ἀξιῶσαι Αὐτὸν ἐν εἰρήνῃ ἀπαρασαλεύτῳ καὶ ἐν εὐδαιμονίᾳ ἀμεταπτώτῳ εἰς πανηγυρισμὸν καὶ τῆς πᾶσιν ἡμῖν εὐκταιοτάτης πεντηκονταετηρίδος.

Μετὰ τὴν ἄνωτέρω προσφώνησιν οἱ μουσικοὶ χοροὶ τοῦ ναοῦ ἔψαλαν ἐμμελῶς τὸν εἰθισμένον πολυχρονισμὸν τοῦ Ἁνακτος μεθ' ὃ τὸ ἐκκλησίασμα ἐξητωκραύγησε ζωηρῶς ὑπὲρ τῆς Α. Α. Μ.

Τῇ ἐσπέρᾳ ἅπαντα ἡ πρόσοψις τῶν Πατριαρχείων φωταγωγηθήσεται μεγαλοπρεπῶς, ἐξεχούσης τῆς ἐναντι τῆς πύλης τῶν Πατριαρχείων ἐγερθείσης κομφῆς ἀψίδος, φερούσης ἄνωθεν τὴν ἐπιγρα-

φὴν «Ζήτω ἡ Α. Α. Μ. ὁ Σουλτάνος» φωταγω-
γούμενης δὲ δι' αερίοφωτος.

Ἐπὶ τῷ παναισίῳ καὶ εὐτυχεῖ γεγονότι τῆς
εἰκοσιπενταετηρίδος ταύτης τῆς εἰς τὸν θρόνον ἀναρ-
ρήσεως τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Ἀνακτος, ἡ Α. Θ. Π.
παρατίθησι τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ δεῖπνον εἰς πάντας
τοὺς ἀγίους συνοδικούς, τοὺς παρεπιδημοῦντας
μητροπολίτας καὶ τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν ἀγίων
Τόπων.

Μετὰ μεσημβρίαν ἡ Α. Θ. Π. ὁ Οἰκουμενικὸς
Πατριάρχης ἐν συνοδίᾳ τῆς Α. Ε. τοῦ ἄρχοντος Μ.
Λογοθέτου Σταυράκη βέη Ἀριστάρχου μετέβη εἰς τὰ
ἐν Γιλδίζ ἀνάκτορα ὅπως ὑποβῇ τῷ σεπτῷ Ἀνα-
κτι τὰ συγχαρητήρια τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους
ἡμῶν ἐπὶ τῇ ἀγομένῃ ἐορτῇ.

—Γέρας ἐπὶ τῇ εἰκοσιπενταετηρίδι τοῦ Ἀνακτος.
—Τὰ δύο ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Σώματα, ἡ ἀγία καὶ
ιερά Σύνοδος καὶ τὸ ἔντιμον Δ. Ε. Μ. Συμβούλιον,
ἐλάχιστον φόρον σεβασμοῦ βαθυτάτου καὶ εὐγνωμοσύ-
νης αἰδίου τεκμήριον ἐκδηλῶσαι βουλομένα ἐπὶ τῷ
παναισίῳ καὶ εὐτυχεῖ γεγονότι τῆς ἀγομένης εἰκο-
σιπενταετηρίδος τῆς εἰς τὸν θρόνον τῶν Ὁσμανιδῶν
ἀναρρήσεως τοῦ σεπτοῦ ἡμῶν Ἀνακτος Σουλτάν Ἀ-
βδοῦλ Χαμίτ τοῦ Β'. ἀπεφάσισαν ἐν κοινῇ αὐτῶν
συνεδρίᾳ ὅπως εἰς ἀνάμνησιν τοῦ γεγονότος τούτου
καταθέσωσι εἰς μέρος ἀσφαλὲς χιλίας ὀθωμανικᾶς
λίρας καὶ διὰ τῶν τόκων τοῦ ἐτήσιου τούτου χρημα-
τικοῦ καταθέματος ἰδρύσωσι γέρας ἰδιαίτερον ὑπὸ
τὸ ὄνομα Χαμιδιέ ὅπερ ν' ἀπονέμηται κατὰ ἀλλήλως
κατὰ τὴν ἐπέτειον τῆς εἰς τὸν θρόνον ἀναρρήσεως τῆς
Α. Α. Μ. τοῖς κατὰ πᾶν ἔτος ἐν τῇ ὀθωμανικῇ γλώσ-
σῃ ἀριστεύουσι τῶν μαθητῶν τῆς ἐν Χάλκῃ Ἱ. Θεο-
λογικῆς Σχολῆς, τῆς Μ. τοῦ Γένους Σχολῆς καὶ ἄλ-
λων ἀνωτέρων παιδευτηρίων. Συμφώνως δὲ τῇ ἀπο-
φάσει ταύτῃ ἰδιαίτερον Ἐπιτροπὴ διορισθεῖσα ὑπὸ
τῶν δύο Σωμάτων καὶ συγκεκριμένη ἐκ τοῦ σεβασμιω-
τάτου μητροπολίτου Γρεβενῶν Δωροθέου καὶ τοῦ ἐκ
τῶν μελῶν Γ. Μελαχροينوῦ ἐφέντη κατήρτισεν ἴδιον
σχέδιον κανονισμοῦ καθορίζοντος τὰς λεπτομερείας
τοῦ ἀγωνίσματος τούτου.

Ὅθεν Ἐπιτροπὴ ἰδιαίτερα, ἀπαρτιζομένη ἐκ τοῦ
σεβασμιωτάτου ἀγίου Κορυτσᾶ Γερβασίου καὶ τοῦ ἐκ
τῶν μελῶν ἀξιοτίμου Ἀντωνίου Σούρλα, μεταβᾶσα τῷ
παρελθόντι Σαββάτῳ ἐν συνοδίᾳ τοῦ ἐνδοξοτάτου ἄρ-
χοντος Καπουκεχαγιά Ἀντωνίου ἐφέντη Οἰκιάδου εἰς
τὰ ἐν Γιλδίζ ἀνάκτορα ἐνεχείρισε τῇ Α. Ε. τῷ ἀρχι-
γραμματεῖ αὐτῶν Ταχσὶν βέη τὸ σχετικὸν ἔγγραφον,
δι' οὗ, ἀνακοινουμένης τῆς ληφθείσης ἀποφάσεως, ἐξη-
τεῖτο ἡ ὑψηλὴ εὐμένεια καὶ ἐπίνευσις τῆς Α. Α. Μ.

τοῦ φιλολῶκου Ἀνακτος ὅπως τὸ ἰδρυόμενον γέρας ἀ-
ποκληθῇ διὰ τοῦ σεπτοῦ Αὐτοῦ ὀνόματος Χαμιτεῖον.

Ἡ Α. Α. Μ. ὁ σεπτὸς Ἀναξ λαβὼν γνῶσιν τοῦ
περιεχομένου τοῦ ἀνωτέρω ἐγγράφου νῦν δόκησε νὰ δια-
μηνύσῃ προχθὲς εἰς τὰ Πατριαρχεῖα διὰ τῆς Α. Ε.
τοῦ ἄρχοντος Μ. Λογοθέτου Σταυράκη Ἀριστάρχου
βέη ὅτι οὐ μόνον εὐμενῶς εὐδοκεῖ ἵνα παρ᾽ αὐτὴν τὴν
ὑψηλὴν Αὐτοῦ συγκατάθεσιν, ἀλλ' ὅτι εἰς τὸ ἀνωτέ-
ρω χρηματικὸν κατὰθεμα διατάσσῃ ἵνα προστεθῇ καὶ
ἰδιαίτερον ποσὸν ἐκ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ τοῦ ταμείου
πρὸς ἀνυσιμωτέρων ἐξυπηρέτησιν τοῦ σκοποῦ τοῦ ἰ-
δρυθέντος Χαμιτεῖον γέρατος.

Κατόπιν δὲ διεβιβάσθη ὁ ἐπόμενος τεσκερὲς :

Ἐντολὴ τοῦ Υπουργείου τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Ὁριζουμένων

Πρὸς τὴν Α. Παναγιότητα
τὸν Πατριάρχην τῶν Ρωμαίων.

Ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ τῶν Ἀνακτόρων διεβί-
βασεν ὅτι, ἀποφασισθέντος ὑπὸ τῆς Ρωμαϊκῆς
κοινότητος νὰ χορηγῇται εἰς τοὺς ἐν τῇ σπου-
δῇ τῆς ὀθωμανικῆς γλώσσης ἀριστεύοντας τε-
λειοφοίτους τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀνωτέρων
σχολείων τῶν ὀρθοδόξων (ροῦμ) ὁ ἐτήσιος τό-
κος χιλίων ὀθωμανικῶν λιρῶν, συλλεγεῖσθαι ὑπὸ
τῆς κοινότητος ταύτης, νῦν δόκησεν ἡ Α. Α. Με-
γαλειότης νὰ ἐπιτρέψῃ, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τῆς Ὑ-
μετέρας Παναγιότητος, ὅπως ἡ διανομὴ τῶν
βραβείων γίνηται κατ' ἔτος κατὰ τὴν εὐτυχὴ ἡ-
μέραν τῆς Αὐτοκρατορικῆς ἀναρρήσεως, τὰ δὲ
βραβεῖα ὀνομασθῶσι βραβεῖα Χαμιδιέ, καὶ ὅτι
καὶ ἡ Α. Α. Μεγαλειότης ἐδωρήσατο ἑκατὸν
λίρας.

Ἐπειδὴ δὲ τὸ ποσὸν τοῦτο ἀπεστάλη πα-
ραδοθὲν τῷ Καποῦ Κεχαγιά τῶν Πατριαρχείων
Ἐνδοξοτάτῳ Ἀντωνάκῃ ἐφένδῃ, προάγομαι νὰ
φέρω τὰ ἀνωτέρω εἰς γνῶσιν τῆς Ὑμετέρας Πα-
ναγιότητος.

Τῇ 4 Δεμαζή—ουλ—ούλια 1318

17 Αὐγούστου 1316
1900

Ὁ ὑπουργὸς
ΑΒΔΟΥΡΡΑΧΜΑΝ

—Ἡ Α. Θ. Παναγιότης.—Τῇ ἐσπέρᾳ τῆς Τετάρ-
της κατῆλθεν ἐκ Χάλκης ἡ Α. Θ. Παναγιότης, ἥς ἡ
κατάστασις τῆς υγείας ἐπαισθητῶς ἐβελτιώθη. Τῇ
ἐπαύριον ἡ Α. Θ. Π. προήδρευσε τῆς τακτικῆς συνο-
δικῆς συνεδρίας.

—Δ. Ε. Μ. Συμβούλιον.—Τοῦ τακτικοῦ προέδρου τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου σεβασμιωτάτου μητροπολίτου Δέρκων Καλλινίκου ἀπόντος κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς Τετάρτης ἕνεκα τῆς πανηγύρεως τῆς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ αὐτοῦ κώμης Πύργου, προήδρευσε τῆς συνεδρίας ταύτης ὁ ἐκ τῶν κληρικῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου σεβασμ. μητροπολίτης Μκρωνείας Ἰωακείμ.

—Μητροπολίτης Κιέβου.—Εἰς πλήρωσιν τῆς χηρεούσης θέσεως Μητροπολίτου Κιέβου δι' Αὐτοκρατορικοῦ Οὐκάζίου διωρίσθη τῇ 13ῃ τοῦ τρέχοντος μηνὸς ὁ ἀρχιεπίσκοπος Νοβογορόδου καὶ Σταροβορόδης Θεόγνωστος.

—Πατριαρχικαὶ προσήσεις.—Τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ ὁ πανοσιολογιώτατος Μ. Πρωτοσύγκελλος Χρυσόστομος μεταβάς εἰς Θεραπεία ἐντολῇ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος διηρμήνευσε τὰς πατριαρχικὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τῇ εὐγενεστάτῃ χήρᾳ Ἑλένῃ Γ. Ζαρίφῃ ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ αὐτῆς ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰς τὴν ἡμετέραν πόλιν ἐπκνόδῳ.

—Μητροπολίται Σωζοαγαθονπόλεως, Σισανίου καὶ Νευροκοπίου.—Ἐν τῇ χθесινῇ συνοδικῇ συνεδρίᾳ ἀνεγνώσθησαν γράμματα τῶν πανιερωτάτων μητροπολιτῶν Σωζοαγαθονπόλεως Κωνσταντίνου, Σισανίου Σεραφεῖμ καὶ Νευροκοπίου Νικοδήμου, δι' ὧν ἡγγέλθη τῇ Ἐκκλησίᾳ ἡ αἰσία ἀφίξις αὐτῶν εἰς τὰς ἰδίαις ἐπαρχίαις καὶ ἡ γενομένη αὐτοῖς ἐγκάρδιος ὑποδοχὴ ἐκ μέρους τῶν ποιμνίων αὐτῶν.

—Ἀφίξεις.—Προχθὲς ἀφίκετο εἰς βασιλεύουσαν ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης Μελενίκου Λεόντιος.

—Προχέρισις ἀρχιμανδρίτου.—Ἡ Α. Θ. Π. προεχέρισεν εἰς ἀρχιμανδρίτην τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου τὸν ἄρτι διορισθέντα προϊστάμενον τῆς ἐν Σεβαστουπόλει ἑλληνικῆς Κοινότητος Ἀμβρόσιον Πλειανθίδην.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Η ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΣ ΤΗΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΦΩΤΙΟΥ

Ἐν ταῖς ἐφημερίσις τῆς Ἀλεξανδρείας ἐδημοσιεύθη ἡ ἐπομένη ἐπίσημος κοινοποίησις περὶ τῆς κυρώσεως τῆς ἐκλογῆς τοῦ μακχωριωτάτου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Φωτίου:

Χθὲς πρὸς ἑσπέρας ἡ Α. Ἐξοχότης ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς τῆς Αἰγύπτου Βούτρος πασᾶς Γκάλῃ εἰδοποίησε τὴν Α. Πανοσιολογιότητα τὸν Τοποτηρητὴν τοῦ Ἀλεξανδρινοῦ θρόνου Μ. Πρωτοσύγκελλον κ. Μελέτιον, ὅτι ἐλήφθη ἐπίσημος τηλεγραφικὴ εἶδησις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, δι' ἧς ἀναγγέλλεται τῇ σεβα-

στῇ αἰγυπτιακῇ κυβερνήσει ἡ ὑπὸ τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου ἐπικύρωσις τῆς ἐκλογῆς τοῦ πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κ. Φωτίου.

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, τῇ 5 Αὐγούστου 1900.

(Ἐκ τοῦ Πατριαρχικοῦ Γραφείου).

Τῇ ἐπαύριον δὲ ἡ ἐπομένη ἐγκύκλιος ὑπ' ἀριθμ. Πρωτοκ. 95.

Πατριαρχεῖον τῶν ὀρθοδόξων ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

Πανιερώτατοι Μητροπολίται, πανοσιώτατοι Ἀρχιμανδρίται, εὐλαδέστατοι ἱερεῖς καὶ διάκονοι τοῦ Ἀγιωτάτου Ἀποστολικοῦ καὶ Πατριαρχικοῦ Θρόνου Ἀλεξανδρείας.

Περιχαρῶς ἀναγγέλλομεν πᾶσιν Ὑμῖν, ὅτι ἡ Α. Α. Μ. ὁ φιλόλαος Ἀναξ Σουλτὰν Ἀβδούλ Χαμίτ Χὰν ἐπεκύρωσε τὴν ἐν τῷ πανσέπτῳ πατριαρχικῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Σάββα γενομένην κατὰ τὴν 10ην Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. ἐκλογὴν, καθ' ἣν, εἰς διαδοχὴν τοῦ ἀειμνήστου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Κυροῦ Σωφρονίου, ἀνεδείχθη κανονικὸς ἡμῶν Πατριάρχης ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναζαρέτ κ. Φώτιος.

Τὸ εὐφρόσυνον τοῦτο γεγονός, κοινοποιηθὲν ἡμῖν ἐπισήμως διὰ τῆς σεβαστῆς αἰγυπτιακῆς κυβερνήσεως, ἀνακοινούμεθα πᾶσιν Ὑμῖν, ἵνα ἀπὸ τῆς σήμερον μνημονεύετε ἐν πάσαις ταῖς ἱεροπραξίαις τοῦ ὀνόματος τῆς Α. Θ. Μακαριότητος τοῦ Πάπα καὶ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κ. Φωτίου, τοῦ πανσεβάστου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Δεσπότη. Εἴητε δὲ ἐν Κυρίῳ ὑγιαίνοντες.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 5 Αὐγούστου 1900.

Ὁ Τοποτηρητὴς τοῦ Ἀλεξανδρ. Θρόνου.

(ὑπογρ.) Μ. Πρωτοσύγκελλος ΜΕΛΕΤΙΟΣ

ΕΠΙ ΤΗ:

ΕΙΚΟΣΙΠΕΝΤΑΕΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΑΝΑΚΤΟΣ ΣΟΥΛΤΑΝ ΑΠΤΟΥΛΑ ΧΑΜΙΤ ΤΟΥ Β'.

Μακάριοι καὶ εὐδαίμονες οἱ λαοὶ ἐκεῖνοι, οἵτινες κατὰ τὰς διαφόρους περιόδους τῆς σταδιοδρομίας αὐτῶν ἀξιοῦνται ἀρχόντων καὶ ἡγητόρων πεπνυμένων καὶ φιλολάων. Ἀρχοντες φιλόλαοι καὶ φιλόνομοι αἰέποτε ἐγένοντο οἱ πρόμαχοι τῆς εὐημερίας καὶ τῆς ἐπὶ τὰ πρόσω ἀναπτύξεως καὶ προαγωγῆς αὐτῶν αἰέποτε μετὰ πατρικῆς φιλοστοργίας καὶ ἀγαστῆς ἀφοσιώσεως μοχθήσαν-

τες καὶ ὑπὲρ τῆς εὐημερίας αὐτῶν πονήσαντες ἀπέβησαν τὰ ἰδανικά ἰνδάλματα τῆς ἀγάπης καὶ ἀφοσιώσεως τῶν λαῶν, ὧν τὴν διακυβέρνησιν ἐνεπιστεύσατο αὐτοῖς ὁ Βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων.

Ἐὰν ἐν θαλάσῃ πλείοντες εὐγνωμονῶμεν μετὰ τρικυμίαν τῷ κυβερνήτῃ τοῦ πλοίου κατορθώσαντι διὰ τῆς δεξιότητος αὐτοῦ νὰ σώσῃ ἡμᾶς ἐκ τοῦ ἀπειλήσαντος κινδύνου, πολλῶ μᾶλλον ὀφείλομεν εὐγνωμοσύνην αἰδίου τῷ ἡγήτορι καὶ κυβερνήτῃ τῶν τυχῶν τοῦ ἐπιγείου ἡμῶν βίου. Συμπεπλήρωται ἤδη τέταρτον αἰῶνος, καθ' ὃ σεπτὸς καὶ βαθύφρων Ἀναξάνασσων λαῶν πολυπληθὺς ἐν τῇ ἀχανεῖ αὐτοκρατορίᾳ, διέπει καὶ στιβαρῶς διακυβεῖται τὰς τύχας αὐτῶν βαθείας ἀλοκας διὰ ἀγαθῆς φρενὸς καὶ κενῶν βουλευμάτων ἀγρύπνως αὐτοῖς διαχαράσσει καὶ μόνον μέλημα ἴδιον τὴν εὐνομίαν καὶ τὴν ὑπὸ τὴν αἰγίδα αὐτοῦ ἀδελφικὴν συμβίωσιν ποιούμενος. Εἴκοσι καὶ πέντε εὐκλεοὺς, λιπαρὰς βασιλείας ἐνιαυτοὶ ἐγγράφονται ἐν τῇ ἱστορίᾳ· εἴκοσι καὶ πέντε ἔτη βασιλείας ἔμφρονος, φιλανθρωποῦ, πατρικῆς, ἐννόμου, περιφανοῦς καὶ πανευκλεοῦς πανηγυρίζουσιν ἐν ἀγαλλιᾷ καὶ εὐφροσύνῃ πάντες οἱ λαοὶ τῆς ἀχανοῦς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας.

Ὅποῖον, κατὰ τὴν λήγουσαν ταύτην χρονικὴν περίοδον, ἀγαθῶν καὶ πόσου βαθμοῦ παιδευτικῆς προόδου, ἐμπορικῆς καὶ βιομηχανικῆς ἐπιδόσεως καὶ ὁποῖον ἄλλων μεγαλουργῶν βελτιώσεων εἰσιν ἡξιωμένοι οἱ λαοί, οἱ ὑπὸ τὸ σκῆπτρον τοῦ τὴν εἰκοσιπενταετηρίδα ταύτην τῆς ἐκλάμπρου βασιλείας ἄγοντος μεγαλόφρονος Ἀνακτος ἡμῶν **Σουλτὰν Ἀμπδὺλ Χαμίτ τοῦ Β΄**, τούτων ἀπάντων ἀδυνατοῦμεν ἡμεῖς χρονογραφοῦντες νὰ παράσχωμεν ἔστω καὶ τὴν μᾶλλον ἀμυδρὰν εἰκόνα· τοῦτο ἔργον ἴδιον τῆς ἱστορίας ἐστίν.

Οἶα καὶ ὅποσα κατὰ τὸ διαρρεῦσαν τοῦτο χρονικὸν διάστημα τῆς βασιλείας τοῦ λαοφιλοῦς ἡμῶν ἀνακτος ἀνεβλάστησαν ἡμῖν τοῖς ὑπηκόοις αὐτοῦ ἀγαθὰ, τούτων δι' ἰδιαίτερων σελίδων ἀγλαῶν φαινήν ἀφήγησιν ποιήσεται ἡ ἱστορία, διότι ὄντως ὁ ἄρχων ἡμῶν ἀνεφάνη οὐ μόνον ἐπιστήμων καὶ δυνατὸς περὶ τὸ καλῶς ἄρχειν, ἀλλὰ καὶ μέγας φιλόανθρωπος, ὡς εἰς ἀληθινὸν ἐμπρέπει ἄρχοντα, συγκεντρώσας ἐν ἑαυτῷ ἅπασαν τὴν ὑπὸ τοῦ Ἀρχύτα παρεχομένην

εἰκόνα τοῦ ἀληθινοῦ ἄρχοντος λέγοντος «**δεῖ δὲ τὸν ἀληθινὸν ἄρχοντα μὴ μόνον ἐπιστάμονά τε καὶ δυνατὸν ἤμεν περὶ τὸ καλῶς ἄρχειν, ἀλλὰ καὶ φιλανθρωπῶς ἄτοπον γὰρ ἤμεν ποιμένα μισοπρόδοτον καὶ τοιοῦτον οἶον καὶ δυσμενῶς ἔχειν τοῖς αὐτοῦ θρεμματέσι. Δεῖ δ' αὐτὸν καὶ νόμιμον ἤμεν· οὕτω γὰρ ἐσεῖται τὴν τῷ ἄρχοντος ἐπίστασιν ἔχων· διὰ μὲν γὰρ τῆς ἐπιστήμας κρίνειν ὀρθῶς δυνασεῖται, διὰ δὲ τῆς δυνάμεως κολάζειν, διὰ δὲ τῆς χρηστότατος τὸ εὐεργετεῖν, διὰ δὲ τῶν νόμων τὸ ποτὶ τὸν λόγον πάντα ταῦτα ποιεῖν.**» Ἀκλινῶς αἰείποτε τὴν τῆς δίκης τρυάνην κατὰ τὸν χρόνον ταῦτον κατέχων καὶ ἴσως τὴν ἀρτάνην, κατὰ τὸν Θεοδώρητον, ἀνέλκων παντοδαπῶν ἀγαθῶν ἡμῖν τοῖς ἀρχομένοις πρόξενος ἐγένετο, τὰς ποικίλας δὲ τρίβους τῆς προόδου καὶ προαγωγῆς ἡμῶν εὐθείας ἡμῖν πᾶσιν ἐποιήσατο καὶ ἀνεμποδίστους, εὐμενείας καὶ εὐνοίας πατρικῆς τεκμήρια ἀπτὰ ἐσαεὶ ἐπιδαψιλευόμενος καὶ δι' ἐννόμου πολιτεύματος πολλὰς τὰς χάριτας ἡμῖν παρεχόμενος.

Τοιαύτην δὲ καὶ τηλικαύτην τὰ εὐεργετήματα καὶ τὰ ὠφελήματα ἔχοντες τὴν εἰκοσιπενταετὴ βασιλείαν τοῦ σεπτοῦ ἡμῶν μονάρχου οἱ ὑπὸ τὴν ἀμφιλαφὴ αὐτοῦ αἰγίδα διαβιούντες ποικιλῶν μοι λαοὶ δικαίως πάνυ γεραίρουσι τὴν ἐορτὴν καὶ ποικιλοτρόπως τὰ τῆς αἰδίου αὐτῶν εὐγνωμοσύνης αἰσθήματα, ἅμα δὲ καὶ ἐκφαντορικώτερον, ἤδη ἐκδηλοῦσι, καὶ αἶνους πρὸς τὸν Ὑψιστον ὑπὲρ τῆς μακροημερεύσεως Αὐτοῦ ἐκπέμπουσι. Δικαίως οἱ πάντες, πᾶσα πόλις καὶ κώμη, ἀνθαμιλλῶνται νῦν περὶ τῶν αἰσθημάτων καὶ τὴν κατὰ τὸν μᾶλλον περιφανέστερον τρόπον καταβολὴν πρὸ τῶν ποδῶν τοῦ περιλάμπρου Θρόνου, ἐφ' οὗ ὁ ἔμφρων ἡγήτωρ αὐτῶν κάθηται, φόρου εὐγνωμοσύνης αἰδίου καὶ ἀφοσιώσεως υἱικῆς. Δικαίως προσάγουσι τῷ ἄρχοντι αὐτῶν ὡς πολῦτιμον τῆς ἀλουργίδος Αὐτοῦ διάκονον, τὴν εὐπείθειαν καὶ ἀφοσίωσιν, καὶ ταύτας πρὸ τῶν ποδῶν τοῦ θρόνου θέμενοι, αἶρουσι χεῖρας ἱκέτιδας ὑπὲρ τῆς ἐπὶ τοῦ ἐνδόξου Θρόνου ἐπὶ μήκιστον τηρήσεως Αὐτοῦ. Οἱ λαοί, οἱ ὑπὸ τὴν πεπνυμένην Αὐτοῦ ἡγεσίαν τελούντες, εὖ εἰδότες τὸ τῶν Παροιμιῶν «**βασιλεὺς δίκαιος ἀνίστησι χώραν**» μείζονας τῶν ἤδη προσγεγενημένων αὐτοῖς εὐεργεσίας ἐν τῷ μέλλοντι παρὰ τοῦ συνετοῦ καὶ σοφοῦ μονάρχου αὐτῶν προσ-

δοκῶντες ἐν χαρᾷ ἀνεκλαλήτῳ καὶ εὐφροσύνῃ τῆς ψυχῆς χαιρετίζουσι σήμερον τὴν ἑναρξιν νέας εἰκοσιπενταετηρίδος καὶ μετ' ἐλπίδων χρηστών ἀπεκδέχονται τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἀρξαμένου μεγάλου προοδευτικοῦ ἔργου, τὴν παγίωσιν τῶν συντελεσθέντων ἐν παντὶ κοινωνικῷ κλάδῳ καὶ ἐν συνόλῳ τὴν ἀνάστασιν τῆς ιστορικῆς ἡμῶν χώρας.

Πανηγυρίζοντες γηθοσύνως τὴν ιστορικὴν ταύτην ΚΕ'. ἐπέτειον τῆς ἀναρρήσεως τοῦ τρισεβάστου Ἀνακτος ἀπεκδέχονται τὴν ἐν παντὶ εὐπραγίαν αὐτῶν, τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ἐπ' αἰσίοις διακεχαραγμένου προγράμματος τῆς παιδευτικῆς, πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς προκοπῆς καὶ ἐπιδόσεως, διότι ἐκ τοῦ παρελθόντος ἐπέισθησαν, ὅτι ὁ κυβερνήτης αὐτῶν τῶν ἀρίστων ἀείποτε ἤψατο βουλευμάτων καὶ τῆς εὐημερίας τῶν κυβερνωμένων αἰὲν ἐπεμελήθη. Ἐὰν ὁ σοφὸς Πιπτακὸς ἀνακράζῃ, προκειμένου περὶ ἀρχῆς, «**ἀρχὴ τὸν ἄνδρα δείκνυσι**», ἤδη τὸ εἰκοσιπεντάετες διάστημα τῆς εὐκλεοῦς βασιλείας ἔδειξεν ἡμῖν πᾶσιν ἐκ τῆς ἀρχῆς τὸν ἄνδρα καὶ θαρροῦντες πάντες δικαίως πάνυ ἀναμένομεν παρὰ τοῦ ἀνδρὸς πάντα τὰ ἀνωτέρω μνημονευθέντα ἀγαθὰ. Ἦδη τὸ ἀγλαὸν δένδρον ἐκ τῶν ἀγλαοτέρων αὐτοῦ καρπῶν ἐγνώσθη ἡμῖν καὶ ὑπὸ τὴν ἀμφιλαφὴ αὐτοῦ σκιὰν γενεσόμεθα τῶν καρπῶν τῆς εὐβούλου, ἔμφρονος, πατρικῆς καὶ φιλοστόργου βασιλείας.

Ἡ «Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια» ἡ μετὰ πενταετίαν ἀπὸ τῆς εἰς τὸν εὐκλεᾶ τῶν Ὀσμανιδῶν Θρόνον ἀναρρήσεως τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Γαληνοτάτου Ἀνακτος Σουλτὰν Ἀβδουλ Χαμίτ τοῦ Β'. ἐμφανισθεῖσα καὶ ἡ ἐπὶ εἰκοσαετίαν ἤδη ὑπὸ τὴν κραταιὰν αἰγίδα τοῦ σοφῶς ἀνάσσοντος τὸ ἔργον αὐτῆς ἐπιτελοῦσα, ὑποβάλλει ἐκ καθήκοντος τῷ σεπτῷ ἡγεμόνι πρὸ τῶν ποδῶν τοῦ αἰγλήεντος Θρόνου τὸν ὀφειλόμενον τῆς αἰδίου αὐτῆς εὐγνωμοσύνης φόρον ἐπὶ τῷ παναισίῳ καὶ εὐτυχεῖ γεγονότι τῆς εἰκοσιπενταετηρίδος ἀναφωνοῦσα μετὰ τῶν ἄλλων «**Ζῶν ἐπὶ μήκιστον ὁ μέγας ἄνθρωπος Ἀναξ Σουλτὰν Ἀβδουλ Χαμίτ Χάν ὁ Β'.**»

Ἰάκωβος Βαδιάδης

ΟΙ ΠΑΛΑΙΟΚΑΘΟΛΙΚΟΙ ΚΑΙ Ο ΠΑΠΙΣΜΟΣ.

Λαμπρὸν καὶ εὐγενῆ ἀγῶνα ἀπὸ πολλοῦ χρόνου διεξάγουσιν ἐν αὐτῇ τῇ καρδίᾳ τοῦ παπισμοῦ οἱ Παλαιοκαθολικοί. Ὅτι ἔξοχον ἐν τε τῇ ἐπιστήμῃ καὶ τοῖς γράμμασιν ἐκέκτηντο ὁ Παπισμὸς, τοῦτο ἀποσκιρτήσαν ἐκ τῶν κόλπων αὐτοῦ μετὰ τὴν διάβόητον ἐκείνην ψευδοσύνοδον τοῦ Βατικανοῦ, τὴν θεοποιήσαν τὸν πάπαν, ἀπετέλεσεν, ὡς γνωστόν, ἐν Γερμανίᾳ, Ἑλβετίᾳ, Ὀλλανδίᾳ καὶ Ἀμερικῇ τὴν μερίδα τῶν Παλαιοκαθολικῶν. Οἱ πεφωτισμένης διανοίας ἄνδρες οὗτοι μετὰ σοβαρὰς ἐπιστημονικὰς μελέτας κατείδον, ὅτι ὁ παπισμὸς καταφθίρας πᾶσαν εὐαγγελικὴν διδασκαλίαν ἀκρατήτως πλέον ἐφέρετο εἰς τὴν ἄδυsson τῶν καινοτομιῶν, δι' ὧν ἐπὶ μᾶλλον ἠϋρύνετο τὸ χάσμα τὸ χωρίσαν, ὡς μὴ ὥφελε, τὰς δύο Ἐκκλησίας τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Δύσεως. Κατείδον προσέτι, ὅτι μόνῃ ἡ Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία διεφύλαξε πιστῶς τὰ ἀρχαῖα δόγματα τὰ ὑπὸ τῶν ἐπτὰ οἰκουμενικῶν συνόδων διατυπωθέντα καὶ καθορισθέντα. Κατείδον τέλος ὅτι παρὰ μόνῃ τῇ Ἀνατολικῇ Ἐκκλησίᾳ διασφύζονται ἅθικτοι αἱ ἀρχαῖαι ἀποστολικαὶ παραδόσεις καὶ ἐν γένει τὸ ἀρχαῖον πολίτευμα τὸ καὶ νῦν διέπον θαυμασίως τὰς κατὰ τόπους διαφορὰς ἐκκλησίας τῆς Ἀνατολῆς. Ἡ προσοχὴ λοιπὸν τῶν εὐσεβῶν καὶ πεφωτισμένων τούτων ἀνδρῶν ἐστράφη πρὸς τὴν Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν, μεθ' ἧς συνῆψαν σχέσεις φιλικωτάτας. Τὰ ὀνόματα τοῦ Doellinger, τοῦ Friedrich, τοῦ Reinkens, τοῦ Herzog, τοῦ Michaud, τοῦ Lange, τοῦ Lauchert, τοῦ Kunz, ἵνα περιορισθῶμεν εἰς αὐτούς, κατέστησαν ἀπὸ πολλοῦ γνωστὰ τοῖς Ἀνατολικοῖς. Καὶ ἤδη οἱ Παλαιοκαθολικοὶ ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς Ἐκκλησίας αὐτῶν πρὸς ἓνα καὶ μόνον τείνουσι σκοπόν: εἰς τὴν μεθ' ἡμῶν ἑνωσιν. Ἀλλὰ δὲν περιορίζονται οἱ Παλαιοκαθολικοὶ εἰς λόγους, προβαίνουσι καὶ εἰς ἔργα, τὰ ὅποια τιμῶσι τὸν εὐγενῆ ζῆλον, ὅς οὐ διαπνέονται. Ἔργα αὐτῶν εἶναι αἱ σύνοδοι τῆς Βόννης, τῆς Ροττερδάμης, τῆς Λυκέρνης καὶ τελευταῖον τῆς Βιέννης, ἐν αἷς παρευρεθέντων καὶ θεολόγων τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας πολλὰ θεολογικά ζητήματα ἐν κοινῇ συμπνοίᾳ συνεζητήθησαν, διελευκάνθησαν καὶ διευτυπώθησαν. Ἔργα αὐτῶν εἶναι διάφορα περιοδικά, ἐν οἷς διαπρέπει ἡ Revue internationale de théologie ἡ διευθυνομένη ὑπὸ τοῦ ἀκαμάτου καὶ σοφοῦ καθηγητοῦ τῆς φιλοσοφίας καὶ τῆς δογματικῆς κ. Eug. Michaud, ἐν ἧς θεολόγοι πασῶν

τῶν Ἐκκλησιῶν, πλὴν ἐννοεῖται τῆς παπικῆς, παρ' ἧς ἡ Revue ἐτέθη ἐν τῷ περιβοήτῳ index librorum prohibitorum et expurgantium, γράφουσι διαφόρους πραγματείας τεινούσας πρὸς τὸν μέγαν καὶ εὐγενῆ σκοπὸν τῆς ἐνώσεως. Τὸ λαμπρὸν τοῦτο ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν περιοδικὸν πᾶς θεολόγος γνώστης εἴτε τῆς γερμανικῆς εἴτε τῆς ἀγγλικῆς εἴτε τῆς γαλλικῆς ὀφείλει, κατ' ἐμὴν ἰδέαν, νὰ μελετᾷ καὶ ἐντρύφῃ ἐν αὐτῷ· διότι εἶναι ὄντως ἐντρυφήμα πᾶν ὃ, τι περιέχει τὸ περιοδικὸν τοῦτο. Ἰδίᾳ δὲ οἱ κληρικοὶ ἡμῶν οἱ ἀνωτέρας παιδεύσεως εὐμοιρήσαντες δεόν νὰ λαμβάνωσι τὸ περιοδικὸν τοῦτο, ἐν ᾧ τόσα ἐγράφησαν καὶ γράφονται ὑπὲρ τῆς ποθητῆς τῶν δύο ἐκκλησιῶν ἐνώσεως.

Οἱ ἀγῶνες οὗτοι τῶν Παλαιοκαθολικῶν ἐκίνησαν ἀμέριστον τὸ ἐνδιαφέρον τῶν Ἀνατολικῶν, οἵτινες διὰ τε γραμμῶν καὶ διὰ διαφόρων ἄλλων μέσων ἐνίσχυσαν τὸν εὐγενῆ τῶν Παλαιοκαθολικῶν σκοπόν. Ἰδίᾳ δὲ μεγάλη συμπάθεια ἐξεδηλώθη ὑπὲρ αὐτῶν ἐν τῇ ὁμοδόξῳ κραταίᾳ Ρωσίᾳ, ἧς οἱ θεολόγοι, κληρικοὶ τε καὶ λαϊκοί, ἐκθύμως καὶ μετὰ ἔμφρονος ζήλου ὑπεστήριξαν καὶ ὑποστηρίζουσι τὸν ἀγῶνα τῶν Παλαιοκαθολικῶν. Ἀλλὰ καὶ παρ' ἡμῖν οἱ ἀγῶνες τῶν ζηλωτῶν καὶ πεφωτισμένων τούτων ἀνδρῶν κατὰ τοῦ Παπισμοῦ ἐκίνησαν ἀμέριστον τὴν συμπάθειαν, ἣν δὲν ἴσχυσαν νὰ μειώσωσι θεολόγων τινῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος παρατηρήσεις ἐπιπολαίως ἐξενεχθεῖσαι, καὶ δὴ κατ' αὐτὴν τὴν ἐναρξιν τῆς ἐμφανίσεως τοῦ εὐγενοῦς ἀγῶνος, ὃν ὡς ἐκ τῆς θέσεως αὐτῶν ἐπεβάλλετο ἵνα εὐφροσύνως χαιρετίσαντες ὑποστηρίξωσι μετὰ τοῦ προσήκοντος σθένους.

Θεοδ. Κ. Κουντουρῆς
καθηγητὴς τῶν ἱερῶν ἐν τοῖς Ἀρχιερατικαῖς
Ἐκπαιδευτηρίοις.

† Ο ΡΟΔΟΤΙΕΡΟΘΕΟΣ

Λίαν θλιβερόν ἀγγελμα διεβίβασε τηλεγραφικῶς τῇ Α. Θ. Π. τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχει τῇ πρεσβυτέρῃ Τρίτῃ ἡ Δημογεροντία Ρόδου. Ὁ μητροπολίτης Ρόδου Ἱεροθέος μετὰ βραχείαν νόσον μετέστη εἰς τὰς οὐρανίους μονὰς ἀπορφανίσας τὸ ἀγαπῶν αὐτὸν ποίμνιον.

Ὁ λοιδορὸς μητροπολίτης Ρόδου ἦν εἰς τῶν διαπρεπῶν ἀρχιερέων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου διακρινόμενος διὰ τὸν εὐθὺν αὐτοῦ χαρακτῆρα καὶ ἄλλας ποιμαντορικὰς αὐτοῦ ἀρετὰς. Κατήγετο ἐκ Νισύρου τῆς

αὐτῆς νήσου, ἐνθα καὶ διήκουσε τὰ ἐγκύκλια μαθήματα αὐτοῦ. Μετέπειτα εἰσαχθεὶς εἰς τὴν ἐν Χάλκῃ Ἱ. Θεολογικὴν Σχολὴν ἐπεράτωσε πᾶσαν τὴν σειρὰν τῶν θεολογικῶν μαθημάτων καὶ ἀποφοιτήσας προσελήφθη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ κοινοῦ τοῦ Παναγίου Τάφου χρηματίσας ἀρχιγραμματεὺς καὶ διευθυντῆς ἐπὶ τινὰ ἔτη τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Σταυροῦ. Πατριαρχεύοντος δὲ Διονυσίου τοῦ Β'. ὑπερέτησεν ἐπὶ μικρὸν ὥς Μέγας Πρωτοσύγκελλος καὶ εἶτα προαχθεὶς εἰς τὸ ἀρχιερατικὸν ἀξίωμα ἐξελέγη μητροπολίτης Βιζύης ἐπὶ δεκαετίαν θεοφιλῶς ποιμάνας τὴν ἐπαρχίαν, ἐφ' ᾗ καὶ ἡγαπᾶτο ὑπὸ τοῦ ποιμνίου αὐτοῦ. Κατὰ Φεβρουάριον τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους προήχθη ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν ἐπαρχίαν Ρόδου, ἐνθα μεταβὰς, μετὰ τῆς συνήθους αὐτῷ ἀφοσιώσεως καὶ στοργῆς ἐπελάβετο τῶν καθηκόντων τῆς ποιμαντορίας αὐτοῦ· πλὴν θάνατος ἀμείλικτος ἐπελθὼν ἀνῆρπασεν αὐτὸν ἐκ μέσου τοῦ ἀγαπῶντος αὐτὸν ποιμνίου.

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐξέφρασε τὴν λύπην τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὴν Δημογεροντίαν Ρόδου ἐπὶ τῷ προώρῳ θανάτῳ τοῦ μεταστάντος μητροπολίτου Ἱεροθέου, ὃς μετὰ χρηστοῦ τοῦ συνειδότος καὶ αὐταπαρνησίας ζηλωτῆς εἰργάσθη ἐν τῷ ἀμπελῶνι τοῦ Κυρίου.

Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτοῦ.

ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΧΑΛΚΗΣ

Φέρεται εἰς γνώσιν τῶν τε ἀγίων ἀρχιερέων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου καὶ τῶν λοιπῶν ἐνδιαφερομένων ὅτι αἱ ἐγγραφαὶ τῶν διὰ τὸ ἀρξόμενον νέον σχολικὸν ἔτος 1900—1901 προσληφθησομένων ἐν τῇ κατὰ Χάλκην Θεολογικῇ Σχολῇ νέων μαθητῶν ἄρχονται ἀπὸ τῆς 21 τρέχοντος μηνός, ὑποχρεουμένων τῶν ὑπὸ τοῦ Καθηγητικοῦ Συλλόγου καὶ τοῦ ἱατροῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς ἐγκριθησομένων νὰ ᾤσιν ἐφωδιασμένοι πρὸς τὴν ἐγγυήσει τοῦ ἀρχιερέως καὶ διὰ τῶν ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Σχολῆς ὀριζομένων ἐνδυμάτων καὶ λοιπῶν.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Ἐφορείας)

Τῇ 12 Αὐγούστου 1900.

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τῷ ἀγρίῳ Σ 133 ἔτη 13ην ὑπερμεσούντος μηνὸς Αὐγούστου συμπληροῦται 25ετηρὶς ἀπὸ τῆς εἰς τὸν ἔνδοξον τῶν Ὁσμανιδῶν θρόνον ἀναρρήσεως τῆς Α.Α.Μ. τοῦ φιλολάου καὶ εὐεργετικωτάτου ἀνακτος ἡμῶν Σουλτὰν Ἀπτούλ Χαμίτ Χὰν τοῦ Β'. Ἀπαντες οἱ ὑπὸ τὸ κραταῖον Αὐτοῦ σκῆπτρον διαβιούντες λαοὶ παρασκευάζονται ὅπως ὅσον ἔνεστι λαμπρότερον ἐορτάσωσι τὸ εὐτυχὲς τοῦτο γεγονός. Καὶ ἡ ἡμετέρα δὲ Ἐκκλησία τελεῖ τῷ Σαββάτῳ ἐν τῷ πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ ναῷ, ὥραν 3ην ἀκριβῶς τουρκιστὶ, πανηγυρικὴν δοξολογίαν πρωτοστατούσης τῆς Α.Θ. Παναγιότητος τοῦ πανσεβάστου καὶ προσκυνητοῦ ἡμῶν Δεσπότου καὶ Πατριάρχου μετὰ τῆς περὶ αὐτὸν ἀγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου· ἐφ' ᾧ καὶ ἀξιούμεν ὅπως πάντες οἱ βαθμούχοι καὶ λογάδες εὐαρεστηθῶσιν αὐτοπροσώπως καὶ ἐν ἐπισήμῳ στολῇ παραστῆναι, συμμετέχοντες οὕτως ἐμπράκτως εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ ἀνωτάτου ἡμῶν ἐκκλησιαστικοῦ καὶ ἐθνικοῦ κέντρου πανηγυρικὴν ἐκδήλωσιν τῆς ἀφοσιώσεως καὶ εὐγνωμοσύνης, ἣν καὶ πάντες μὲν οἱ πιστοὶ ὑπήκοοι, μάλιστα δὲ οἱ ἐν ἀξιώμασιν, ὁφείλομεν εἰς τὸν σεπτὸν ἡμῶν Κυριάρχην. Ἐπὶ δὲ τούτοις διατελοῦμεν μεθ' ὑπολήψεως.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 18 Αὐγούστου 1900.

† Ὁ Μέγας Πρωτοσύγκελλος
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΥΡΡΑΧΙΟΥ

Προσκαλεῖται ὁ Παῦλος Ἰωάννου χριστιανὸς Ὁρθόδοξος ὑπήκοος Ὁθωμανός, τ' ἐπάγγελμα κτίστης, ὁρμώμενος ἐκ Χαλκιδίου τῆς ἐπαρχίας Δυρραχίου, ἀγνώστου δὲ νῦν διαμονῆς, ὅπως τὴν πρώτην Δευτέραν καὶ ὥραν πέμπτην τουρκιστὶ μετὰ παρέλευσιν τριάκοντα καὶ μίᾳς ἡμέρας, ἀπὸ τῆς πρώτης δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ δικαστηρίου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Δυρραχίου αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου ὡς ἐναγόμενος ὑπὸ τῆς συζύγου αὐτοῦ Μαρίνης Γεωργίου Βάνη Γούσιου, ὁρμωμένης ἐξ Ἑρμενίου χωρίου τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας, ἐπὶ διαζεύξει. Προσεπιδηλοῦται δὲ ὅτι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἢ κατ' αὐτοῦ ἀγωγὴ δικασθῆσεται ἐρήμην. Ἡ παροῦσα κλήσις δημοσιευθῆσεται τρίς κατὰ συνέχειαν διὰ τοῦ ἐν Κων)πόλει ἐκδιδόμενου ἐκκλησιαστικοῦ περιοδικοῦ «Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια».

Ἐν Βογρδεσσίῳ, τῇ 17 Ἰουλίου 1900. 1

Ὁ Πρόεδρος

† Ὁ Δυρραχίου ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ

ΟΙΚΟΤΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

Καλεῖται ὁ Γεώργιος Φλωρίδης, ὑπήκοος Ὁθωμανός, τέως μὲν κάτοικος Διπλοκονίου τοῦ Βοσπόρου καὶ μεσίτης ἐν τῇ Μ. ἀγορᾷ, νῦν δ' ἀγνώστου διαμονῆς καὶ ἐπαγγέλματος, ὅπως τὴν πρώτην δικάσιμον Δευτέραν καὶ ὥραν 8 εὐρωπαϊκῇ πρὸ μεσημβρίας μετὰ τὴν παρέλευσιν τριάκοντα καὶ μίᾳς ἡμέρας ἀπὸ τῆς πρώτης διὰ τῶν ἐφημερίδων δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως ἐμφανισθῇ, εἴτε αὐτοπροσώπως, εἴτε δι' ἀντιπροσώπου νομίμως διωρισμένου, πρὸ τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Πνευματικοῦ Δικαστηρίου, ὡς ὑπὸ τῆς ἐαυτοῦ γυναικὸς Ἀναστασίας Γ. Φλωρίδου, θυγατρὸς Μιχαήλ Γουροπούλου, ὑπηκόου Ὁθωμανῆς, τὰ γυναικεῖα ἐπαγγελλομένης, κατόικου Πέραν (Ἐγρη-σοκὰκ ἀρθ. 4), ἐναγόμενος ἐπὶ ἀναιτίᾳ τριετὲς ἐγκαταλείψει καὶ πεντελεῖ ἀμεριμνησία. Προσεπιδηλοῦται δι' αὐτῷ ὅτι, ἐὰν μὴ ἐμφανισθῇ κατὰ τὴν ὥς ἄνω ὁριζομένην δικάσιμον ἢ κατ' αὐτοῦ ἀγωγὴν περὶ διαζυγίου θεωρηθῆσεται ἐρήμην αὐτοῦ. Ἡ παροῦσα κλήσις τρίς δημοσιευθῆσεται κατὰ συνέχειαν διὰ τῶν ἐν Κων)πόλει ἐκδιδόμενων φύλλων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Ταχυδρόμου».

3

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 26 Ἰουλίου 1900

Ὁ Πρόεδρος

† Ὁ Κορυνθαῖος ΓΕΡΒΑΣΙΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς

Διάκονος Ἀνθιμος Π. Ὁρφανίδης

Ὁ,τι ἀκριβὲς ἀντίγραφον αὐθιμερὸν

Ὁ Γραμματεὺς

Διάκονος Ἀνθιμος Π. Ὁρφανίδης

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΠΡΕΣΠΩΝ ΚΑΙ ΑΧΡΙΔΩΝ

Καλεῖται ὁ ἐκ Κρουσόβου ὁρμώμενος νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς Τάσκος Στήλας Καζαντζῆς ὑπήκοος Ὁθωμανός ὅπως τὴν πρώτην δικάσιμον Τρίτην καὶ ὥραν 8 τουρκιστὶ τῆς ἡμέρας μετὰ τὴν παρέλευσιν τριάκοντα καὶ μίᾳς ἡμέρας ἀπὸ τῆς πρώτης διὰ τῶν ἐφημερίδων δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως ἐμφανισθῇ, εἴτε αὐτοπροσώπως, εἴτε δι' ἀντιπροσώπου νομίμως διωρισμένου, πρὸ τοῦ ἐν Κρουσόβῳ πνευματικοῦ δικαστηρίου, ὡς ὑπὸ τῆς ἐαυτοῦ συζύγου Ἀμαλίας Τ. Στήλη ὑπηκόου Ὁθωμανῆς καὶ κατοίκου ὡσαύτως Κρουσόβου ἐναγόμενος ἐπὶ διαζεύξει. Προσεπιδηλοῦται δ' αὐτῷ ὅτι, ἐὰν μὴ ἐμφανισθῇ κατὰ τὴν ὥς ἄνω ὁριζομένην δικάσιμον ἢ κατ' αὐτοῦ περὶ διαζυγίου ἀγωγὴ θεωρηθῆσεται ἐρήμην αὐτοῦ. Ἡ παροῦσα κλήσις τρίς δημοσιευθῆσεται κατὰ συνέχειαν διὰ τῶν ἐν Κων)πόλει ἐκδιδόμενων ἐφημερίδων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Κωνσταντινουπόλεως».

2

Ὁ Πρόεδρος

† Ὁ Πρεσβὺν καὶ Ἀχριδῶν ΑΝΘΙΜΟΣ

Ὁ ὑπεύθυνος Ι. Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ.

Наукова бібліотека
ОДЕСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ
імені І. І. Мечникова

1948

НБ ОНУ

878877

07/04/23

П. № 726271